

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLII. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1893.

(Zawiera Nr. 136—138.)

136.

Dokument koncesyjny z dnia 25. lipca 1893,

na kolej miejscową z Planu do Tachowa.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; książęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Henryk Swoboda, burmistrz, imieniem gminy miasta Tachowa, w związku z Dr. Józefem Böttgerem, przewodniczącym powiatu, imieniem reprezentacyi tamtejszego powiatu podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Planu do Tachowa, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsiębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238),

jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), w sposób następujący:

§ 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od pewnego punktu linii pilzeńsko-chebskiej kolei państwa pomiędzy stacyami Josefhütte i Plan-Tachów na Lohm, Buchlöding i Wittingreith do Tachowa.

§ 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi jakoteż od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom i innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat dwadzieścia, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć niezwłocznie budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej, skończyć ją najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową koleją oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesjonaryusze na żądanie Rządu kaucyą w sumie rzeczywistej 2.000 zł. a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyona-

ryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu kolei koncesyonowanej a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonaryuszów.

Obligacye pierwszorządne nie będą emitowane.

Natomiast nadaje się koncesjonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorządnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszorządnych, zanim akcy zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po skończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu

pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i akcyj pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i żandarmerji a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonariusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzezonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonariuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonariuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleniami ułatwieniami.

Koncesjonariusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesjonariusze obowiązani są w razie uruchomienia wojska i w razie wojny wstrzymać ruch na kolei koncesjonowanej bez pretensji do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, jak Władza wojskowa uzna za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 9.

Koncesją nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienia koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 10.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesjonariuszów. Warunki tego utrzymywania ruchu ustanowione będą w osobnym kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonariuszami.

§. 11.

Koncesjonariusze obowiązani są dozwolicz Administracji państwa na jej żądanie każdego czasu współużywania kolei niniejszem koncesjonowanej do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracja państwa będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego

wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Dochód czysty w myśl postanowienia powyższego obliczony, będzie koncesyonaryuszom płacony jako wynagrodzenie za kolej a to w ratach półrocznych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego.

2. Gdyby zaś odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby dochód średni, w myśl postanowień ustępu 1 obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na umówione oprocentowanie i umorzenie pożyczki zaciągniętej przez koncesyonaryuszów w Banku krajowym królestwa czeskiego, jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, wynagrodzenie, które Rząd ma za kolej zapłacić, będzie polegało na tem, że Rząd weźmie na siebie spłacenie pożyczki przez koncesyonaryuszów w Banku krajowym królestwa czeskiego zaciągniętej i sumę roczną powyżej wzmiankowaną, tyczącą się kapitału akcyjnego, będzie płacił w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

3. Rząd zastrzega sobie, że jeżeli odkupienie nastąpi na podstawie dochodu średniego, obliczonego według ustępu 1go, wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdykontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które

według postanowień ustępu 1go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

4. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a według okoliczności tylko resztą pożyczki Banku krajowego królestwa czeskiego obciążone i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, l. 4.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szcze-

gólności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawa, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznie dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze są obowiązani płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe roczne, którego wysokość oznaczy Rząd ze względu na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akeyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego piątego miesiąca lipca roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego trzeciego, Naszego panowania czterdziestego piątego.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

137.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 1. września 1893,

o wydaniu II. Dodatku do umowy, tyczącej się przepisów o ułatwieniach w obrocie wzajemnym między kolejami żelaznymi austriacko-węgierskimi z jednej a niemieckimi z drugiej strony, co do przedmiotów, których przewóz jest warunkowo dozwolony, zawartej w myśl §u 1go ustęp ostatni postanowień wykonawczych do umowy międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892).

Postanowienia z dnia 20. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 226) i z dnia 25. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 43) umówione pomiędzy Austrią i Węgrami a Państwem niemieckim w myśl załączki 1 do Umowy międzynarodowej zmieniają się i uzupełniają w sposób następujący:

W Nr. IV,

po „Nr. III“ przydać należy: „ustęp 1“.

VIII a.

Po Nr. VIII przydać należy następujący Nr. VIII a.

(1) Eter siarczany przewożony będzie tylko albo

1. w naczyniach szczelnych z grubej blachy żelaznej należycie znitowanej lub zeszwesowanej, mieszczącej w sobie najwięcej 500 kilogramów, albo

2. w naczyniach metalowych lub szklanych, szczelnie zamkniętych, ważących brutto najwięcej 60 kilogramów, których opakowanie powinno czynić zadość następującym przepisom:

a) jeżeli więcej naczyń stanowią jedną posyłkę, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i utkać mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami sypkimi;

b) gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonymi wiekami, jakoteż rękojściami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem lub podobnym materiałem z dodaniem szkła wodnego.

(2) W naczyniach blaszanych i metalowych mieścić się ma najwięcej 1 kilogram płynu na każde 1·55 litra pojemności naczynia. Jeżeli np. naczynie metalowe mieści w sobie 15·50 litrów wody, nie powinno zawierać więcej jak 10 kilogramów eteru siarczanego.

(3) Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.

W Nrze IX,

ustęp 1, wykreślić należy wyrazy „Eter siarczany, jakoteż“.

W Nrze X,

ustęp 1, po cyfrze 3 przydaje się następujący nowy ustęp:

„W naczyniach blaszanych mieścić się może najwięcej 1 kilogram płynu na każde 0·825 litra pojemności naczynia.“

W Nrze XI,

ustęp 1, po słowach „pod Nr. IX“ wykreślić należy słowa „dla eteru siarczanego itd.“

XIV.

przydaje się następujący drugi ustęp:

„Ołowiu nie wolno używać do pakowania kwasu pikrinowego, ani go ładować w tym samym wozie razem z kwasem pikrinowym. Wozów wyłożonych lub pokrytych ołowiem nie wolno używać do przewożenia.“

W Nrze XV,

we wstępie po wyrazach: „porównaj w tym względzie Nr. XVII) — “ przydać należy: „tudzież chlorku siarki“ a

w cyfrach 2 i 4, zamiast „kwas mineralne“ i „kwasów mineralnych“ położyć należy: „przedmioty te“ a względnie „przedmiotów tych“.

W Nrze XIX,

ustęp 1, zamiast wyrazów „(porównaj Nr. IX)“ położyć należy: „(porównaj Nr. VIII a)“.

W Nrze XXI i XXII

w cyfrze 8 zamiast „nieś trzeba“ położyć należy: „Trzeba nieść ręką“.

W Nrze XXXI

ustępy 1 i 2 opiewać mają następująco:

(1) Wełna, włosy, wełna sztuczna, bawełna, jedwab, len, konopie, juta w stanie surowym, w postaci odpadków przy przędzeniu i tkaniu jako gałgany lub płatki do czyszczenia; tudzież towary powroźnicze, rzemienie ruchodawcze z bawełny i konopi, nicienice do warsztatów tkackich (Weber-, Harnisch- und Geschirrlitzen), (co się tyczy używanej wełny do czyszczenia porównaj ustęp 3), przewożone będą, jeżeli są pokostowane lub natłuszczone tylko wozami krytymi albo niekrytymi pod okryciem oponowem.

(2) Rzeczony przedmioty będą zawsze uważane za natłuszczone lub pokostowane, jeżeli z listu przewozowego nie wynika, że tak nie jest.

XXXII

opiewać ma następująco:

Odpadki zwierzęce podlegające gniciu, jakoto nienasolone świeże skóry, tłuszcze, ścięgna, kości, rogi, racice, skóra na klej świeża nie nawapniona, jakoteż inne przedmioty, w wysokim stopniu cuchnące i obrzydliwe, atoli z wyjątkiem przytoczonych pod Nr. LV i LVI przyjmowane i przewożone będą tylko pod następującymi warunkami:

1. Kości dostatecznie oczyszczone i suche, prasowany łój, rogi bez wyrostków kości czaszkowej, w stanie suchym, racice odżuwaczów i świń bez kości i miękkich części będą przyjmowane do przewozu oddzielnymi posyłkami zapakowane w dobrzych worach.

2. Oddzielne posyłki przedmiotów tej kategorii, powyżej pod liczbą 1 nie wymienionych, przyjmowane będą do przewozu tylko zapakowane w mocnych, szczelnie zamkniętych beczkach, kubłach lub skrzyniach. Listy przewozowe powinny zawierać dokładne oznaczenie przedmiotów zapakowanych w tych beczkach, kubłach lub skrzyniach. Przewozi się tylko otwartymi wozami.

3. Świeże ścięgna, świeża skóra na klej nie nawapniona, jakoteż odpadki tych przedmiotów, równie jak skóry świeże nie nasolone i kości nieoczyszczone, włóknami

skóry i mięsa okryte, podlegają wtedy, gdy od dawane są do przewozu pełnemi wagonami następującym postanowieniom:

- a) W czasie od 1. marca aż do 31. października przedmioty te zapakowane być powinny w grubych, nie uszkodzonych worach, które powinny być kwasem karbolowym rozcieńczonym w taki sposób zwilżone, żeby zgniła woń tego co się w nich znajduje, nie dawała się uczuć. Każda posyłka okryta być powinna całkiem osłoną z grubej tkaniny (tak zwanego płótna chmielowego) napojoną rozcieńczonym kwasem karbolowym a ta znowu wielką oponą wozową nie przepuszczającą wody, nie namazioną. Okrycia dostarczyć ma posyłający.
 - b) W miesiącach listopadzie, grudniu, styczniu i lutym nie trzeba pakować w worach. Jednakże posyłka powinna być podobnie całkiem okryta osłoną z grubej tkaniny (tak zwanego płótna chmielowego) a ta znowu wielką wozową, nie przepuszczającą wody, nie namazioną. Osłonę spodnią zwilżać należy w razie potrzeby rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, żeby woń zgniła nie dawała się uczuć. Okrycia dostarczyć ma posyłający.
 - c) Takie posyłki, których woń zgniła nie może być kwasem karbolowym zniszczona, pakować należy w beczkach lub kublach mocznych, szczelnie zamkniętych, w taki sposób, żeby woń tego co się w nich zawiera, nie dawała się uczuć.
4. Przedmioty tej kategorii pod cyfrą 3 nie wymienione, transportowane pełnemi wozami, przewożone będą otwartemi wozami pod zamknięciem oponowem. Opon dostarczyć ma posyłający.
 5. Kolej żelazna może żądać, żeby przewożne opłacono z góry.
 6. Wozy, naczynia i osłony, w których i pod któremi przedmioty te przewożono, przyjmowane będą do przewozu dopiero wtedy, gdy przez odpowiednie oczyszczenie kwasem karbolowym stracą woń zgniłą.
 7. Koszta odwietrzenia, gdyby było potrzebne, ciężą na posyłającym a względnie na odbiorcy.
 8. Czas i termin naładowania i wyładowania, tudzież przywiezienia i odwiezienia, jakoteż pociąg, którym przewiezienie ma nastąpić, wyznacza Zarząd kolei.

XXXIII

opiewać ma następnie:

„Siarke przewozi się tylko wozami krytymi, albo otwartymi pod osłoną oponową.“

W Nrze XXXIV

przed: „ryżowa i łodygi lnu“ dodać należy: „kukurydziana“.

W Nrze XXXV

przed „IX“ (dwa razy) przydać należy „VIII a“.

XXXVI

opiewać ma następnie:

1. Naboje do broni palnej ręcznej, nabite bądź prochem czarnym, bądź innemi środkami strzelniczymi, o ile oddzielnemi przepisami przewóz tych ostatnich kolejami żelaznemi jest dozwolony (co się tyczy nabojów gotowych do broni palnej ręcznej a mianowicie: 1. nabojów metalowych z gilsami wyłącznie metalowemi i 2. nabojów, mających gilsy tylko po części metalowe, tudzież co się tyczy kapsli kulowych i kapsli śrutowych, obacz Nr. XXXVII i Nr. XXXVII a);

2. wyroby pirotechniczne, o ile nie zawierają wytworów, które w myśl §. 1, liczba 4 Postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej tyczącej się przewozu towarów kolejami żelaznemi, są w ogóle wykluczone od przewozu (co się tyczy wyrobów pirotechnicznych z mączki prochowej i podobnych mieszanin obacz Nr. XXXVIII a co do bengalskich wyrobów szellakowych Nr. XLII);

3. lonty z wyjątkiem lontów bezpieczeństwa (co się tyczy tychże obacz Nr. IV załączki 1 do Umowy międzynarodowej, tyczącej się przewozu towarów kolejami żelaznemi);

4. nitrocellulozy, jako bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający, (o ile przedmioty te zwilżone są wodą w ilości najmniej 20 procent), tudzież naboje z bawełny strzelniczej prasowanej powleczone parafiną, (co się tyczy bawełny strzelniczej prasowanej, zawierającej najmniej 15 procentów wody i co się tyczy bawełny strzelniczej w postaci kosmyków i co się tyczy wełny kleinowej, obydwie zawierających 35 procentów wody, obacz Nr. XXXIX i XL);

5. Podpały rozsadzające jako: kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpały do podkopów, które elektrycznością lub potarciem pobudzają się do działania podlegają następującym przepisom:

A. Pakowanie.

Do 1.

(1) Naboje do broni palnej ręcznej pakować trzeba najprzód partjami w pudełkach twardej tekturowych, tak mocno, żeby w tych pudełkach

nie mogły się przesuwać. Pojedyncze pudełka z nabojami pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno na drugim w pakach drewnianych lub beczkach mocno zrobionych i mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie mogło się wysypywać i które nie mają być opatrzone żelaznami obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje znajdujące się w jednym naczyniu mogą ważyć najwięcej 60 *kg*, waga brutto jednego naczynia nie powinna przenosić 90 *kg*.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „naboje do broni palnej ręcznej, nabite“ wydrukowanym lub szablonowym.

Do 2 i 3.

(Nie ulega żadnej zmianie.)

Do 4.

(1) Nitrocelulozy, jakoto bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający — o ile wytwory takie osobnemi przepisami nie są wyłączone od przewozu kolejami żelaznemi — pakować trzeba tak mocno, żeby tarcie nie miało miejsca, w pakach lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, które nie mają być opatrzone żelaznami obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania naczyń nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje z bawełny strzelniczej prasowanej (mielonej) opatrzone powłoką z parafiny, zanim się je włoży do naczyń, łączyć należy w pakiety mocno w papier zawinięte.

Naboje te, jakoteż bawełna strzelnicza i inne nitrocelulozy nie powinny być opatrzone w podpały i nie wolno pakować ich razem z podpałami w tem samym naczyniu lub w tym samym wozie. Bawełnę strzelniczą jakoteż inne nitrocelulozy pakować trzeba zawsze w naczyniach nieprzepuszczających wody.

(3) Waga brutto naczynia napełnionego bawełną strzelniczą lub innemi celulozami nie powinna przenosić 90 *kg*, waga brutto naczynia zawierającego naboje z bawełny strzelniczej, 35 *kg*.

(4) Naczynia opatrzone być powinny napisem wyraźnym wydrukowanym lub szablonowym opiewającym podług tego co zawierają: „bawełna strzelnicza“, lub „naboje z bawełny strzelniczej“ itp.

Do 5.

7. Podpały rozsadzające, to jest kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpały do podkopów, pobudzane do działania elektrycznością lub przez potarcie.

a) Kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen).

1. (1) Kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) pakować należy obok siebie otworem w górę w grubych naczyniach blaszanych, z których każde zawierać ma najwięcej 100 sztuk, w taki sposób, żeby kapsle pojedyncze nawet w razie wstrząśnień nie mogły się poruszać ani suwać.

(2) Miejsce próżne w pojedynczych kapslach i pomiędzy nimi wypełnić należy całkowicie w posyłkach do Niemiec suchemi trocinami lub podobnym materiałem nie zawierającym piasku. W posyłkach do Austrii i Węgier miejsce próżne w kapslach i pomiędzy nimi należy zostawić niewypełnione, część zaś naczynia, która po włożeniu kapsli pozostanie próżna, wypełnia się kawałeczkami suchej bibuły nie zawierającej piasku.

(3) Dno i stronę wewnętrzną wieka naczyń blaszanych obłożyć należy pilśnią lub sukrem, wewnętrzne ściany boczne tychże naczyń kartonem, żeby kapsle nie mogły stykać się bezpośrednio z blachą.

2. (1) Naczynia blaszane tak napełnione należy każde z osobna okleić paskiem mocnego papieru, przyciskając wieko do wnętrza tak mocno, żeby przy wstrząsaniu nie dawał się słyszeć szelest zdradzający, iż kapsle zbyt wolno są ułożone.

(2) Następnie wkłada się naczynia do paki drewnianej mocno zrobionej, której ściany powinny mieć najmniej 22 *mm* grubości albo do skrzyni z grubej blachy, a wkłada się w taki sposób, żeby otwarte końce czołowe kapsli rozsadzających były zwrócone ku wieku paki i żeby między pudełkiem a pudełkiem tudzież między pudełkami a ścianami paki było jak najmniej miejsc próżnych. Atoli na bocznej powierzchni każdego lub kilku naczyń każdej warstwy, najlepiej przy ścianie paki, dla ułatwienia otwierającemu wypróżnienia paki, zostawić należy takie próżne miejsce, żeby wsuniętemi w nie końcami palców mógł pudełko wygodnie uchwycić.

(3) Próżnią tę, jakoteż wszelkie nie umyślnie próżnie w pace, należy pozatykać kawałeczkami

papieru, słomą, sianem, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być całkowicie suche, poczem wieko paki, jeżeli jest blaszana, przylutowuje się a jeżeli jest drewniana, przytwierdza się szrubami mosiężnymi lub drzewnymi cyną pobielanymi, do których otwory w wieku i w ścianach paki powinny być wywiercone jeszcze przed napełnieniem paki.

3. (1) Pakę tę, której wieko powinno do znajdującego się w niej materiału tak przylegać, żeby nie mógł się trząść, po przyklejeniu na wieku instrukcyi o otwieraniu pak z kapslami rozsadzającymi, wkłada się wiekiem do góry w drugą większą, również mocno zrobioną pakę drewnianą, która się zamyka szrubami mosiężnymi lub drzewnymi cyną pobielanymi a której ściany powinny mieć najmniej 25 mm grubości.

(2) Próżnia między paką wewnętrzną a powierzchnią wynosić powinna najmniej 30 mm i należy ją wypełnić trocinami, słomą, pakułami, wełną drzewną lub wiorami.

4. Po przytwierdzeniu drugiego wieka, które zabezpieczać powinno nieruchomość paki wewnętrznej, przylepia się także i na tem drugim wieku wzmiankowaną instrukcyą i kartkę z napisem: „Kapsle rozsadzające — nie trącać“.

5. Każda paka zawierać może najwięcej 20 kg kapsli rozsadzających i powinna być opatrzona dwiema mocnymi antabami.

6. List przewozowy każdej posyłki powinien zawierać poświadczenie, jako przepisy powyższe 1 aż do 5 zostały zachowane, wystawione przez posyłającego i przez chemika kolei znanego.

Uwaga: Wzmiankowana wyżej instrukcyja co do otwierania pak z kapslami rozsadzającymi opiewać ma jak następuje:

„Paki z kapslami rozsadzającymi otwierać należy w ten sposób, że najprzód za pomocą szrubczyka wyciąga się szruby z wieka paki zewnętrznej strzegąc się, żeby manipulujący szrubczykiem przez zasilne oparcie się nie wyrwał paki.

Odsłoniwszy wieko paki wewnętrznej, otwiera się z zachowaniem tej samej ostrożności i w taki sam sposób pakę wewnętrzną, poczem tak szrubczyk, jak i szruby nim ze ścian paki wydobyte, należy sprzątnąć. W pace wewnętrznej naokoło jednego lub kilku naczyń blaszanych, kapsle rozsadzające zawierających, w papier owiniętych, najwyższą warstwę tworzących, wyszukać należy miejsce próżne, skrawkami papieru, słomą, sianem lub pakułami utkane.

Wydobyszczony z tego próżnego miejsca materiał wypełniający — przyczem przytrzymywać należy naczynia najbliższe leżące, żeby które z nich razem z materiałem wypełniającym nie zostało wyciągnięte, wyjmując się końcami palców najprzód odsłonięte naczynia a dopiero następnie w miarę potrzeby inne teje warstwy.

W taki sam sposób należy rozpoczynać i skuteczniać wydobywanie każdej następnej warstwy naczyń, pomagając sobie zawsze poprzedniem ostrożnem wydobywaniem materiału wypełniającego wszelkie próżnie pomniejsze.

Pojedyncze naczynia blaszane otwierać należy opodal od reszty zapasu kapsli rozsadzających, nim zaś same kapsle rozsadzające zaczną się brać palcami, trzeba najprzód w taki sam sposób pousuwać kawalki bibuły, użyte do wypełnienia próżnych przestrzeni.

Do otwierania pak nie wolno używać żadnego innego narzędzia prócz szrubczyka (Schraubenzieher, Brustleier) i żadne takie narzędzie a nawet taki przedmiot metalowy nie ma znajdować się w pobliżu; w ogóle postępować należy z jak największą ostrożnością i nie wolno używać siły, uderzać ani trącać.“

b) Podpały elektryczne do podkopów.

(Liczby 1 i 2 nie ulegają żadnej zmianie.)

Liczba 3 opiewać ma jak następuje:

„3. Zresztą stosują się odpowiednio postanowienia powyższe podane pod a) 3—6.“

c) Palniki frykcyjne.

(Nie ulega żadnej zmianie.)

B.

(Nie ulega żadnej zmianie.)

C.

(Nie ulega żadnej zmianie.)

D.

(Ustępy 1 i 2 nie ulegają żadnej zmianie.)

Ustęp 3 opiewać ma następnie:

(3) Razem z innymi towarami ładować wolno tylko ilości nie przenoszące 1000 kg a i to tylko wtedy, jeżeli owe inne towary nie są łatwo zapalne i jeżeli nie mają być wyładowane pierwej jak przedmioty wybuchające.

W ustępie 4 zamiast: „nabojów z prochu strzelniczego“ położyć należy „nabojów“.

E

opiewać ma jak następuje:

E.

Inne postanowienia:

Zresztą zachowywać należy:

a)

Dla przewozu na kolejach austriackich wszelkie inne postanowienia rozporządzenia c. k. Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 126), tyżącego się uregulowania przewozu przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi a mianowicie:

co się tyczy oddawania: §. 8, ustęp 1 i 2 i §. 9, ustęp 1;

co się tyczy wozów: §. 17, ustęp 2 i §. 18;

co się tyczy ładowania: §. 19 i §. 24 w ten sposób, że przy przejściu z Niemiec, kartki błękitno wydrukowane, które wielkimi głoskami podawać mają co posyłka zawiera, przyklepać ma stacya pograniczna;

co się tyczy zestawiania pociągu: §§. 25 aż do 28;

co się tyczy środków ostrożności w dworcach i podczas jazdy §§. 29 aż do 32 i §. 34;

nakoniec co się tyczy wydawania §§. 35, 36 i 37, ten ostatni jednakże w taki sposób, że w razie nieodebrania, posyłka nie będzie w żadnym przypadku zwrócona posyłającemu znajdującemu się za granicą.

b)

Dla przewozu na kolejach węgierskich odpowiednie postanowienia rozporządzenia królewskiego węgierskiego Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1893.

c)

(Nie ulega żadnej zmianie.)

XXXVII

opiewać ma jak następuje:

Naboje gotowe do broni palnej ręcznej, nabite bądź prochem czarnym, bądź innemi środkami strzelniczymi, o ile przewóz tych ostatnich kolejami żelaznymi jest w Austrii i Węgrzech oddzielnie pozwolony a mianowicie:

1. Naboje metalowe z gilsami wyłącznie metalowemi i

2 naboje, mające gilsy tylko po części metalowe

przewożone będą pod następującemi warunkami:

a) U naboi metalowych pociski powinny być z gilsami metalowemi tak ściśle połączone, żeby się nie mogły oddzielić i żeby środek strzelniczy nie mógł się wysypać. Naboje, których gilsy są tekturowe z płaszczem metalowym zewnętrznym lub wewnętrznym, powinny być tak zrobione, żeby cała ilość środka strzelniczego znajdowała się w metalowej dolnej części naboju i zamknięta była zatyczką lub blaszką. Tektura naboju powinna być w takim gatunku, żeby się nie łamała podczas przewozu.

b) Naboje trzeba pakować najprzód w naczyniach blaszanych, skrzynkach drewnianych lub twardej tekturowych pudełkach, tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwają. Pojedyncze naczynia itp. pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno nad drugim w pakach drewnianych mocno zrobionych, mających ściany na 15 milimetrów grube, gdyby zaś były przestrzenie próżne, trzeba je poutykać tekturą, skrawkami papierowemi, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być doskonale suche, w taki sposób, żeby podczas przewozu naboje nie trzęsły się w pace. U pak blaszanych wyłożonych ściany paki drewnianej mogą mieć 10 milimetrów grubości.

c) Paka nabojami napełniona ważyć może najwięcej 100 kilogramów. Paki, których waga przenosi 10 kilogramów, powinny być opatrzone antabami lub listwami do łatwiejszego noszenia.

d) Nie wolno zabijać pak gwoździami żelaznymi. Paki opatrzone być powinny napisem wyrażającym dokładnie co zawierają. Nadto powinny być zaplombowane lub opatrzone pieczęcią umieszczoną na głowach dwóch szrub wieka (odcisk lub znaczek), albo znakiem zawierającym markę ochronną, przylepionym na wieku i ścianach bocznych paki.

e) Posyłający winien dać w liście przewozowym deklaracją przez siebie podpisaną, w której podać należy także znak plomby, pieczęci, znaku lub marki ochronnej. Deklaracya ta ma opiewać:

„Podpisany oświadcza, że posyłka w liście przewozowym opisana, znakiem zamknięta, czyni zadość pod względem konstrukcyi i opakowania postanowieniom dodatkowym Nr. XXXVII umowy zawartej między Austrią i Węgrami z jednej a Niemcami z drugiej strony w myśl załączki 1 do umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarowego na kolejach żelaznych.“

XXXVII a.

Po Nrze XXXVII przydaje się następujący Nr. XXXVII a:

Kapsle kulowe i kapsle śrutowe. (Amunicya Floberta).

1. Kapsle kulowe pakować należy w pudełkach tekturowych, w pudełkach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych lub w woreczkach lnianych grubych.

2. Kapsle śrutowe pakować należy w naczyniach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych

lub w pudełkach tekturowych twardych tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwac.

Pojedyncze naczynia z kapslami kulowymi i z kapslami śrutowymi powinny być zapakowane starannie w mocnych pakach lub beczkach a na każdej pace lub beczce przylepiona być ma kartka z odpowiednim napisem: „kapsle kulowe“ lub „kapsle śrutowe“.

Do kapsli Floberta bez kul i śrutu stosują się pod względem pakowania te same przepisy, które tyczą się kapsli śrutowych.“

W Nrze LXII

w ostatniem zdaniu wykreslić należy wyraz „drewniane“.

W Nrze LXVI

na końcu cyfry 1, c przydać należy następujący ustęp 5:

(5) „O ile naczynia zapakowane są mocno w pakach, osłony dla ochrony wentylów, jakoteż przyrządy toczenia się niedopuszczające nie są potrzebne.“

LXVI a.

Po XLVI przydać należy następujący Nr. LXVI a:

„Tlen zgęszczony, wodór zgęszczony i gaz oświetlający zgęszczony przewożone będą pod następującymi warunkami:

1. Materyały te mogą być zgęszczone najwięcej na 200 atmosfer i powinny być oddane do przewozu w cylindrach bez spojenia, ze stali lub kutego żelaza zrobionych, których długość wynosi najwięcej 2 metry a średnica wewnętrzna 21 centymetrów. Co do tych zbiorników stanowi się:

- a) na próbie urzędowej, odbywającej się co trzy lata, powinny wytrzymać bez stałej zmiany formy i szczelności ciśnienie dwa razy większe od tego, któremu gazy przy oddaniu do przewozu ulegają;
- b) powinny mieć napis urzędowy, trwale w miejscu łatwo dostrzedz się dającym umieszczony, a podający wysokość dozwolonego ciśnienia i dzień ostatniej próby wytrzymałości;
- c) powinny być opatrzone wentylami, które mają być zabezpieczone, jeżeli są umieszczone wewnątrz szyi faszowej, zatyczką metalową, ponad brzeg szyi faszowej na bok nie wystającą, najmniej 2·5 centymetra wysoką, albo, jeżeli się znajdują zewnątrz szyi faszowej i jeżeli naczynia oddawane są bez opakowania, osłonami mocno przysrubowanymi ze stali, żelaza kutego lub lanego kowalnego;

d) gdy są oddane bez opakowania do przewiezienia pełnemi wozami, trzeba ładować je tak, żeby toczenie się było niemożliwe. Zbiorniki nie wypełniające całych wozów, opatrzone być powinny przyrządem toczeniu się skutecznie zapobiegającym.

Jeżeli się oddaje w pakach, takowe opatrzone być powinny wyraźnym napisem: „Tlen zgęszczony“, „wodór zgęszczony“ lub „gaz oświetlający zgęszczony“.

2. Każdą posyłkę oddawać powinna osoba opatrzona w manometr dokładnie pokazujący i umiejscawiająca z nim się obchodzić. Osoba ta winna na żądanie manometr do każdego oddawanego naczynia zaaplikować, iżby urzędnik odbierający mógł przez odczytanie na manometrze przekonać się o tem, czy przepisane najwyższe ciśnienie nie zostało przekroczone. Urzędnik ekspedujący zapisać ma w liście przewozowym krótką wzmiankę o wykonaniu próby.

3. Naczyń napełnionych gazami zgęszczonemi nie wolno rzucać i takowe nie powinny być wystawiane na działanie promieni słonecznych, ani na ciepło pieca.

4. Do przewożenia używać należy wozów krytych; w wozach otwartych wolno ładować tylko wtedy, jeżeli oddano do przewozu w wozach osłoniętych oponami, urządzonych umyślnie do transportowania gościńcami.“

XLVII

opiewać ma następnie:

„Chlorek metylu przewożony będzie tylko w grubych naczyniach metalowych szczelnie zamkniętych i wozami otwartymi. W miesiącach kwietniu aż do października włącznie posyłki takie opatrzyć ma posyłający osłonami, jeżeli naczynia nie są zapakowane w skrzyniach drewnianych.“

W Nrze LV,

cyfra 4, po wyrazach: „i otwartymi wozami“ dodać należy: „jakoteż wozami kotłowymi“.

Przy końcu umowy przydać należy następujące postanowienie końcowe:

Postanowienie końcowe.

Na zasadzie ostatniego ustępu §u 1go postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej przewóz warunkowy towarów, które według cyfry 4 tego paragrafu są od przewozu wyłączone, albo

przyjęcie warunków łżejszych od tych, które w załączce 1 są przepisane, może być postanowione dla obrotu między dwoma lub więcej państwami kontraktującemi, albo:

1. drogą układu zawartego przez Rządy państw interesowanych, albo

2. na mocy postanowień taryfowych interesowanych kolei żelaznych, pod tym warunkiem,

- a) że według regulaminów wewnętrznych przewóz przedmiotów rzeczonych lub warunki pod tym względem projektowane są możebne, i
- b) że wszystkie właściwe Władze nadzorcze zatwierdzą owe postanowienia taryfowe, które koleje do tego upoważnione mają wydać.

Zmiany i uzupełnienia powyższe nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. października 1893.

Bacquehem r. w.

138.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 1. września 1893,

tyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207) z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893 zaprowadzonego.

W Regulaminie ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207), z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893 zaprowadzonym, zmienia się i uzupełnia osnowę podanych niżej numerów załączki B z mocą obowiązującą od dnia 1. października 1893 w sposób następujący:

Numer IV.

Przy końcu w nawiasie „po Nrze XXXVI“ przydać należy: „liczba 5“.

Numer VII.

W ustępie 1 wykreślić należy wyrazy:

„jakoteż tak zwany koks sodowy (wytwór poboczny otrzymany w fabrykacji olejków dziegieciowych).“

Przy końcu tego numeru przydać należy następujący ustęp 3:

(3) Pod temi samemi warunkami co siarczyk sodu surowy, niekrystaliczny, przyjmowany będzie do przewozu koks sodowy, wytwór poboczny, otrzymywany w fabrykacji „olejków dziegieciowych“.

Numer VIIIa.

Pomiędzy Nr. VIII a IX przydać należy:

(1) Eter siarczany przewożony będzie tylko albo

1. w naczyniach szczelnych z grubej blachy żelaznej należycie znitowanej lub zeszejsowanej, mieszczącej w sobie najwięcej 500 kilogramów, albo

2. w naczyniach metalowych lub szklanych, szczelnie zamkniętych, ważących brutto najwięcej 60 kilogramów, których opakowanie powinno czynić zadość następującym przepisom:

a) jeżeli więcej naczyń stanowią jedną posyłkę, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i utkać mocno słomą, siano, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami sypkimi;

b) gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonemi wiekami, jakoteż rękojściami opatrzonych i dostatecznie wystanych materiałem pakowym, jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem lub podobnym materiałem z dodaniem szkła wodnego.

(2) W naczyniach blaszanych i metalowych mieścić się ma najwięcej 1 kilogram płynu na każde 1·55 litra pojemności naczynia. Jeżeli np. naczynie metalowe mieści w sobie 15·50 litrów wody, nie powinno zawierać więcej jak 10 kilogramów eteru siarczanego.

(3) Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.

Numer IX.

W ustępie 1 wykreślić należy wyrazy „Eter siarczany, jakoteż“.

Numer X.

W ustępie 1 po cyfrze 3 przydaje się następujący nowy ustęp:

„W naczyniach blaszanych mieścić się może najwięcej 1 kilogram płynu na każde 0·825 litra pojemności naczynia.“

Numer XI.

W ustępie 1 po słowach „pod Nr. IX“ wykreślić należy słowa „dla eteru siarczanego itd.“

Numer XIV

przydaje się następujący drugi ustęp:

„Ołowiu nie wolno używać do pakowania kwasu pikrinowego, ani go ładować w tym samym wozie razem z kwasem pikrinowym. Wozów wyłożonych lub pokrytych ołowiem nie wolno używać do przewożenia.“

Numer XV.

1. We wstępie po wyrazach: „(porównaj w tym względzie Nr. XVII) —“ przydać należy: „tudzież chlorku siarki“.

2. W cyfrach 2, 4 i 6, zamiast „kwasu mineralnego“ i „kwasów mineralnych“ a względnie „płynnych kwasów mineralnych wszelkiego rodzaju“, położyć należy: „przedmioty te“ a względnie „przedmiotów tych“.

Numer XIX.

W ustępie 1 zamiast wyrazów „(porównaj Nr. IX)“ położyć należy: „(porównaj Nr. VIII a)“.

W Numerach XXI i XXII

w cyfrze 8 zamiast „nieś trzeba“ położyć należy: „Trzeba nieś ręką“.

Numer XXXII.

Postanowienia pod l. 4—7 należy wykreślić a na ich miejsce wpisać następujące postanowienia l. 4—8:

„4. Świeże ścięgnięta, świeża skóra na klej nie nawapniona, jakoteż odpadki tych przedmiotów, równie jak skóry świeże nie nasolone i kości nieoczyszczone, włóknami skóry i mięsa okryte podlegają wtedy, gdy oddawane są do przewozu pełnemi wagonami następującym postanowieniom:

- a) W czasie od 1. marca aż do 31. października przedmioty te zapakowane być powinny w grubych, nie uszkodzonych worach, które powinny być kwasem karbolowym rozcieńczonym w taki sposób zwilżone, żeby zgniła woń tego, co się w nich znajduje, nie dawała się uczuć. Każda posyłka okryta być powinna całkiem osłoną z grubej tkaniny (tak zwanego płótna chmielowego), napojoną rozcieńczonym kwasem karbolowym a ta znowu wielką oponą wozową nie przepuszczającą wody, nie namazaną. Okrycia dostarczyć ma posyłający.

b) W miesiącach listopadzie, grudniu, styczniu i lutym nie trzeba pakować w worach. Jednakże posyłka powinna być podobnie całkiem okryta osłoną z grubej tkaniny, (tak zwanego płótna chmielowego), a ta znowu wielką oponą wozową, nie przepuszczającą wody, nie namazaną. Osłonę spodnią zwilżać należy w razie potrzeby rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, żeby woń zgniła nie dawała się uczuć. Okrycia dostarczyć ma posyłający.

c) Takie posyłki, których woń zgniła nie może być kwasem karbolowym zniszczona, pakować należy w beczkach lub kubłach mocnych, szczelnie zamkniętych w taki sposób, żeby woń tego, co się w nich zawiera, nie dawała się uczuć.

5. Przedmioty tej kategorii pod cyfrą 4 nie wymienione, transportowane pełnemi wozami, przewożone będą otwartemi wozami pod zamknięciem oponowem. Opon dostarczyć ma posyłający.

6. Kolej żelazna może żądać, żeby przewoźne opłacono z góry.

7. Wozy, naczynia i osłony, w których i pod któremi przedmioty te przewożono, przyjmowane będą do przewozu dopiero wtedy, gdy przez odpowiednie oczyszczenie kwasem karbolowym stracą woń zgniłą.

8. Koszta odwietrzenia, gdyby było potrzebne, ciężą na posyłającym a względnie na odbiorcy.

W Nrze XXXIV

przed: „ryżowa i łodygi lnu“ dodać należy: „kukurydziana“.

Numer XXXV.

Przed „IX“ (dwa razy) przydać należy „VIII a“ a po wyrazach „jakoteż LI“ (dwa razy) dodać należy: „i LIV“.

Numer XXXVI.

Na miejsce Nru XXXVI. kładą się następujące postanowienia:

XXXVI. (1) 1. Proch czarny (strzelniczy i rozsadzający), jakoteż inne środki strzelnicze, o ile przewóz tych ostatnich kolejami żelaznymi jest oddzielnie dozwolony;

2. środki rozsadzające koncesyonowane, o ile przewóz ich kolejami żelaznymi jest oddzielnie dozwolony;

3. naboje do broni palnej ręcznej i wszelka inna amunicja, zawierająca bądź proch czarny, bądź inne środki wybuchające, których przewóz kolejami żelaznymi jest oddzielnie dozwolony.

(Naboje gotowe do broni palnej ręcznej a mianowicie: 1. naboje metalowe z gilsami wyłącznie metalowymi i 2. naboje mające gilsy tylko po części metalowe, tudzież kapsle kulowe i kapsle śrutowe (amunicja Floberta) podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. XXXVII a względnie XXXVII a i przepisom tamże podanym.)

4. Wyroby pirotechniczne, o ile nie zawierają wytworów, które w myśl §. 50, ust. 4 lit. a aż do e (włącznie) są wykluczone od przewozu.

(Wyroby pirotechniczne z mączki prochowej i podobnych mieszanin, jakoteż bengalskie wyroby szellakowe podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. XXXVIII a względnie XLII i przepisom tamże podanym.)

5. Lonty.

(Lonty bezpieczeństwa podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. IV i przepisom tamże podanym.)

6. Nitrocellulozy, jako bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający, (o ile przedmioty te zwilżone są wodą w ilości najmniej 20 procent), tudzież naboje z bawełny strzelniczej prasowanej powleczone parafiną, o ile przewóz takich wytworów kolejami żelaznymi jest dozwolony.

(Bawełna strzelnicza prasowana, zawierająca najmniej 15 procentów wody, bawełna strzelnicza w postaci kosmyków i wełna kleinowa, obie gdy zawierają 35 procentów wody, podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. XXXIX, a względnie XL i przepisom tamże podanym.)

7. Podpałki rozsadzające, jako kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpałki do podkopów, które elektrycznością lub potarciem pobudzają się do działania

(a) przewozić wolno tylko podług przepisów, które osobnymi rozporządzeniami są a względnie będą wydane.

Numer XXXVII.

Na miejsce tego Numeru wydają się następujące przepisy:

XXXVII. Naboje gotowe do broni palnej ręcznej, nabite bądź prochem czarnym, bądź innymi środkami strzelniczymi, o ile

przewóz ich kolejami żelaznymi jest pozwolony, a mianowicie:

1. Naboje metalowe z gilsami wyłącznie metalowymi i

2. naboje, mające gilsy tylko po części metalowe,

przewożone będą pod następującymi warunkami:

a) U naboju metalowych pociski powinny być z gilsami metalowymi tak ściśle połączone, żeby się nie mogły oddzielić i żeby środek strzelniczy nie mógł się wysypać. Naboje, których gilsy są tekturowe z płaszczem metalowym zewnętrznym lub wewnętrznym, powinny być tak zrobione, żeby cała ilość środka strzelniczego znajdowała się w metalowej dolnej części naboju i zamknięta była zatyczką lub blaszką. Tektura naboju powinna być w takim gatunku, żeby się nie łamała podczas przewozu.

b) Naboje trzeba pakować najprzód w naczyniach blaszanych, skrzynkach drewnianych lub twardej tekturowych pudełkach, tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwac. Pojedyncze naczynia itp. pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno nad drugim w pakach drewnianych mocno zrobionych, mających ściany na 15 milimetrów grube, gdyby zaś były przestrzenie próżne, trzeba je poutykać tekturą, skrawkami papierowymi, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być doskonale suche, w taki sposób, żeby podczas przewozu naboje nie trzęsły się w pace.

U pak blachą wyłożonych ściany paki drewnianej, mogą mieć 10 milimetrów grubości.

c) Paka nabojami napełniona ważyć może najwięcej 100 kilogramów. Paki, których waga przenosi 10 kilogramów, powinny być opatrzone antabami lub listwami dla łatwiejszego noszenia.

d) Nie wolno zabijać pak gwoździami żelaznymi. Paki opatrzone być powinny napisem wyrażającym dokładnie co zawierają. Nadto powinny być zaplombowane lub opatrzone pieczęcią umieszczoną na głowach dwóch szrub wieka (odcisk lub znaczek), albo znakiem zawierającym markę ochronną, przyklepionym na wieku i ścianach bocznych paki.

e) Posyłający winien dać w liście przewozowym deklaracją przez siebie podpisaną, w której podać należy także znak plomby, pieczęci, znaku lub marki ochronnej. Deklaracja ta ma opiewać:

„Podpisany oświadcza, że posyłka w liście przewozowym opisana, znakiem zamknięta, czyni zadość pod względem konstrukcyi i opakowania postanowieniom załączki B do regulaminu ruchu dla kolei żelaznych podanym pod Nr. XXXVII.“

Numer XXXVII a.

Pomiędzy Nr. XXXVII a XXXVIII przydać należy:

„XXXVII a. Kapsle kulowe i kapsle śrutowe (amunicya Floberta).

1. Kapsle kulowe pakować należy w pudełkach tekturowych, w pudełkach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych lub w woreczkach lnianych grubych.

2. Kapsle śrutowe pakować należy w naczyniach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych lub w pudełkach tekturowych twardych tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwac.

Pojedyncze naczynia z kapslami kulowymi i z kapslami śrutowymi powinny być zapakowane starannie w mocnych pakach lub beczkach a na każdej pace lub beczce przyklepiona być ma kartka z odpowiednim napisem: „kapsle kulowe“ lub „kapsle śrutowe“.

Do kapsli Floberta bez kul i śrutu stosują się pod względem pakowania te same przepisy, które tyczą się kapsli śrutowych.

W Nrze XXXIX

wstęp ma opiewać:

„Bawełna strzelnicza prasowana zawierająca najmniej 15 procentów wody, przewożona będzie pod następującymi warunkami:“

Numer XL.

W ustępie 3 zamiast wyrazów „gdy wełna kleinowa zawiera“ położyć należy:

„Gdy materiały te zawierają.“

Numer XLII.

Zamiast „naczyniach“, „naczynia“, położyć należy „skrzyniach“, „skrzyni“, „skrzynie“ a w ostatniem zdaniu wyraz „drewniane“ wykreślić.

Numer XLVI.

Na końcu cyfry 1, c przydać należy następujący ustęp 5:

(5) „O ile naczynia zapakowane są mocno w pakach, osłony dla ochrony wentylów, jakoteż przyrządy toczenia się niedopuszczające nie są potrzebne.“

Numer XLVI a.

Pomiędzy Nr. XLVI a Nr. XLVII przydać należy:

„XLVI a. Tlen zgęszczony, wodor zgęszczony i gaz oświetlający zgęszczony przewożone będą pod następującymi warunkami:

1. Materiały te mogą być zgęszczone najwięcej na 200 atmosfer i powinny być oddane do przewozu w cylindrach bez spojenia, ze stali lub kutego żelaza zrobionych, których długość wynosi najwięcej 2 metry a średnica wewnętrzna 21 centymetrów. Co do tych zbiorników stanowi się:

a) na próbie urzędowej, odbywającej się co trzy lata, powinny wytrzymać bez stałej zmiany formy i szczelności ciśnienie dwa razy większe od tego, któremu gazy przy oddaniu do przewozu ulegają;

b) powinny mieć napis urzędowy, trwale w miejscu łatwo dostrzedz się dającym, umieszczony, a podający wysokość dozwolonego ciśnienia i dzień ostatniej próby wytrzymałości;

c) powinny być opatrzone wentylami, które mają być zabezpieczone, jeżeli są umieszczone wewnątrz szyi flaszowej zatyczką metalową, ponad brzeg szyi flaszowej na bok nie wystającą, najmniej 2.5 centymetra wysoką, albo, jeżeli się znajdują zewnątrz szyi flaszowej i jeżeli naczynia oddawane są bez opakowania, osłonami mocno przyskrubowanymi ze stali, żelaza kutego lub lanego kowalnego;

d) gdy są oddane bez opakowania do przewiezienia pełnemi wozami, trzeba ładować je tak, żeby toczenie się było niemożliwe. Zbiorniki nie wypełniające całych wozów, opatrzone być powinny przyrządem, toczeniu się skutecznie zapobiegającym.

Jeżeli się oddaje w pakach, takowe opatrzone być powinny wyraźnym napisem: „Tlen zgęszczony“, „wodor zgęszczony“ lub „gaz oświetlający zgęszczony“.

2. Każdą posyłkę oddawać powinna osoba opatrzona w manometr dokładnie pokazujący i umiejscawiona z nim się obchodząc. Osoba ta winna na żądanie manometr do każdego oddawanego naczynia zaaplikować, iżby urzędnik odbierający mógł przez odczytanie na manometrze przekonać się o tem, czy przepisane najwyższe ciśnienie nie zostało przekroczone. Urzędnik ekspedycyjny zapisać ma w liście przewozowym krótką wzmiankę o wykonaniu próby.

3. Naczyni napelnionych gazami zgęszczonemi nie wolno rzucać i takowe nie powinny być wystawiane na działanie promieni słonecznych, ani na ciepło pieca.

4. Do przewożenia używać należy wozów krytych; w wozach otwartych wolno ładować tylko wtedy, jeżeli oddano do przewozu w wozach osłoniętych oponami, urządzonych umyślnie do transportowania gościńcami.

XLVII

opiewać ma następnie:

„Chlorek metylu przewożony będzie tylko w grubych naczyniach metalowych szczelnie zamkniętych i wozami otwartymi. W miesiącach kwie-

tniu aż do października włącznie, posyłki takie opatrywać ma posyłający osłonami, jeżeli naczynia nie są zapakowane w skrzyniach drewnianych.“

Numer LV.

W cyfrze 4 po wyrazach: „i otwartymi wozami“ dodać należy: „jakoteż wozami kotłowemi“.

Królewsko węgierski Minister handlu, z którym się w tym względzie porozumiałem, wydaje jednocześnie także samo rozporządzenie dla kolei żelaznych krajów korony węgierskiej.

Bacquehem r. w.